

МАРКО КРОПИВНИЦЬКИЙ

ГЛИТАЙ АБО Ж ПАВУК

НАША КНИГА

Марко Лукич Кропивницький

ГЛИТАЙ, АБО Ж ПАВУК

Драма у 4-х діях і 5-ти одмінах

ЛИЦЕДІЇ

Йосип Степанович Бичок, багатий удовець, літ 65.

Мартин Хандоля, багатий селянин, літ 48

Стеха, стара баба.

Олена, її дочка.

Андрій Кугут, чоловік Олени.

Христя, дівчина, подруга Олени.

Іван Павлович, заїжджий міщанин.

Юдко, шинкар.

Зборщик.

Кіндрат, хлопець, наймит Бичків.

1-й 2-й чоловіки.

3-й

1-а

1 молодиці.

2-а

Дівчина, літ восьми. Двоє малих дітей. Парубки, дівчата й селяни.

Діється у Херсонщині.

ДІЯ ПЕРША

Вулиця на селі. Управоруч домок з дерев'яним дахом і гайком, поліворуч шинок з табличкою: "Роспивочно і навинос". Далі хати, токи, клуні, огороди, садки, криниці з журавлями, ледве мріють вітряки.

ЯВА 1

Бичок і Мартин стоять біля Ганку.

Мартин (*під чаркою надто*). Йосип Степанович, слухайте сюди: я ж кажу, не дає Юдко Мартинові набір, не дає. Не треба! Мартин питиме на готові... Ого-го, поздоров боже Йосипа Степановича, то й гроші повсякчас знайдуться, — чи так?

Бичок. А хто ж, государю мій, окрім мене, усіх вас рятує і визволя з усякої оказії?

Мартин. Ви, спасибі вам! І багато людей повік вам будуть дякувати за вашу прихильність... Хоч деякі люди й кажуть: "Не вір, мовляв, Йосипові, бо він тебе втопе!.."

Бичок (*сміючись*). Які ж то люди?

Мартин. Та хіба їх кожного згадаєш? Вже коли я вам кажу, що говорять, так воно так і є!

Бичок. Не люди то, а недолюдки! Бач, вже їм життя моє побожому та моє чесне імення завадило гірш болячки, через те й пащекують; ото, государю мій, задрість ними орудує і примушує їх лихословити на кожного чесного чоловіка... (*Зітхає*). Я ж кажу, що інший би чоловік, учувши про себе таку лиху славу, сказав би: "Не варт після цього робити добре людям, хай їм враг!.." Ось що інший сказав би. А я цього ніколи не скажу: я ніколи не зверну з того шляху, на який напутив мене